

Kollega Landbrugsministerens Budget, men jeg kan ikke tro, at dette sker. Jeg kan ikke tænke mig andet, end at man maa kunne tale sig rent sagligt til Rette om en saa ubetydelig Bevilling, og at der ikke vil rejse sig nogen Strid mellem Rigsdagens Ting i den Anledning. Det høje Landsting ved jo og maa erkende, at det er en meget betænkelig Ting at sende Finanslovsforslaget tilbage til Folketinget, og naar der her tilsiges den bedste Villie til en saglig Forhandling om den omtalte Bevillings Anvendelse, kan jeg ikke tro andet, end at man maa kunne naa et Resultat ad denne Vej.

Jeg har i øvrigt at besvare en enkelt Forespørgsel, som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) rettede til mig i min Egenskab af Justitsminister. Han spurgte, om ikke Overformynderiet udlaante en større Part af sine kontante Midler til København, end det forholdsvis burde, saaledes at Landet blev forfordelt. Spørgsmaalet har ikke i dette Øjeblik nogen større praktisk Interesse, thi i de sidste Par Aar har Overformynderiet slet ikke haft kontante Midler til udlaane, og der er al Udsigt til, at det heller ikke vil faa det i de nærmeste Aar. De Kurser, som Obligationer og Fonds staar i, gør jo, at de Midler, som ellers vilde blive anbragt i Overformynderiet, bliver anbragt i Obligationer, og at de kontante Indbetalinger er meget smaa i Overformynderiet. Da nu de Midler, som er indbetalte kontant, skal udbetales kontant, enten fordi de bliver udtrukket, eller fordi dette er bestemt ved deres Indsættelse, er Følgen deraf den, at Overformynderiet ikke raader over og ikke i nogen Tid har raadet over og ikke har Udsigt til i den nærmeste Fremtid at komme til at raade over kontante Midler til Udlaan. Men for øvrigt er der en Bestemmelse om, hvilke Midler der skal anbringes i København og hvilke paa Landet, idet indenbys Midler, Midler, som er kommet til Veje ved Arv, og som indbetales i København, skal anbringes i København, og udenbys Midler skal anbringes udenfor København. Jeg tror altsaa ikke, at der paa nogen Maade sker en saadan Forfordeling af Landet til Fordel for København. Dermed tror jeg at have besvaret den Forespørgsel, der er rettet til mig, og har i øvrigt ikke yderligere at bemærke.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) frem-

drog et Spørgsmaal vedrørende Optagelsen paa Valglisterne og anførte en Henvendelse til Indenrigsministeriet fra Vælgerforeningen i Lyngby-Kredsen. Spørgsmaalet drejer sig om den nye Bestemmelse i Valgloven, ifølge hvilken den, der har fast Ophold i flere Kommuner, skal optages paa Valglisterne i alle disse Kommuner og derefter have fri Adgang til at stemme, i hvilken som helst Kommune han vil, idet det saa samtidig er gjort til en strafbar Lovovertrædelse at stemme i flere Kommuner. Der er nu opstaaet Tvivl med Hensyn til Begrebet „fast Ophold“, idet en Kommune, saa vidt jeg har forstaaet det, ikke har været villig til at anerkende som fast Ophold, hvad en Vælger mente var fast Ophold. Dette er Foranledningen til Skrivelsen, og Indenrigsministeriet har, som naturligt er, hørt Sogneraadet om dets Anskuelse og har modtaget en Udtalelse, der, saa vidt jeg ved, er kommet lige i disse Dage. Derefter maa saa Indenrigsministeriet træffe sin Afgørelse med Hensyn til Definitionen. Det drejer sig om, hvorvidt det kan kaldes fast Ophold, at en Vælger har staaende en Villa, som er til Raadighed for ham, men hvor han dog ikke har fast Husholdning. Den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet om Ophold i en Kommune tidligere er defineret med Hensyn til Landstingsvalgbarheden, peger i Retning af en ret rummelig Opfattelse af dette Forhold, men paa den anden Side er der i den nye Valglov en skarpere Betegnelse af Begrebet „fast Ophold“. Jeg kan ikke tro, at der kan opstaa Vanskeligheder ved, at denne Udtalelse fra Indenrigsministeriet maaske ikke kommer til at foreligge, naar Klagefristen udløber, de vedkommende kan jo i Tide indgive deres Klage, saa vil Sagen jo komme til Afgørelse. Jeg skal imidlertid fremskynde Sagen saa meget som muligt; det er muligt, at det er denne Udtalelse fra Sogneraadet, man har ventet paa.

Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la Cour) rejste Spørgsmaalet om Byrderne paa Landbruget ved Maksimalprisen paa Rug og ved Forbudet mod Udførsel af Kartofler og Anvendelse af Kartofler til Brændevin. For det ærede Medlem var Spørgsmaalet ganske enkelt, idet det udelukkende var et Producentsspørgsmaal. Jeg tror imidlertid ikke, man kan nægte, at Spørgsmaalet har to Sider, og at det ogsaa er et Forbrugerspørgsmaal, at det er Spørgsmaalet om at forene Forbrugeres og Producenters Interesse paa retfærdig Maade, det her